

תפ"ח 60136/12/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 אוקטובר 2015

תפ"ח 60136-12-14 מדינת ישראל

נ' פלוני

לפני:

כב' השופט פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד כב' השופטת ליאורה
ברודי, כב' השופט רמי אמיר

מדינת ישראל

נגד

פלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של מעשים מגונים בקטינות בנות משפחה שטרם מלאו להן 14 (ריבוי עבירות), עבירות אותן ביצע בשתי בנותיה הקטינות של אשתו-דאז.

ההודאה ניתנה במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית.

כעת באים אנו לגזור את עונשו.

כתב האישום המתוקן

2. הנאשם (יליד 1971), היה נשוי לאמן של הקטינות א' (ילידת 1999) ו-מ' (ילידת 1998); הוא היה אביון החורג של א' ו-מ', וכן אביו הביולוגי של קטינה נוספת.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום גרו כולם יחדיו.

באותה עת עבדה אמן של הקטינות במשמרות בשעות הערב, והנאשם היה נותר עם הקטינות בבית, ולעיתים מקלח אותן ומרדימן.

3. עניינו של האישום הראשון הוא במעשים מגונים שעשה הנאשם בביתו החורגת א', בהיותה כבת 9.

בין החודשים אוגוסט-דצמבר 2008 או בסמוך לכך, במספר מקרים, נכנס הנאשם לחדרה של א' בשעות הלילה, בחושבו שהיא ישנה, וליטף אותה בבטנה, באיבר מינה ובישבנה, מעל לבגדים.

באותם מועדים, במספר רב של מקרים, קרא הנאשם ל-א' לבוא לחדר השינה שלו ושל אמה, וביקש ממנה לעסות את גבו. לאחר שעשתה כן ונרדמה, נהג הנאשם להוריד את בגדיה של א', ללטף את בטנה ואיבר מינה, ובחלק מהמקרים אף ליקק את איבר מינה בלשונו.

בחלק מהמקרים נהג הנאשם לקחת את ידה של א', לשים אותה על איבר מינו, ולשפשף אותו באמצעות ידה.

4. עניינו של האישום השני הוא במעשים מגונים שעשה הנאשם בביתו החורגת מ', בהיותה כבת 10.

בין החודשים אוגוסט-דצמבר 2008 או בסמוך לכך, במספר מקרים, נכנס הנאשם לחדרה של מ' בשעות הלילה, בחושבו שהיא ישנה, וליטף אותה בבטנה, באיבר מינה ובישבנה, מעל לבגדים.

באחד המועדים, בלילה, כאשר מ' התעוררה משנתה וקראה לאמה, הגיע הנאשם, ואמר לה שלא להעיר את אמה, וכי הוא ירדים אותה. בהמשך לכך ליטף הנאשם את מ', והכניס את ידו לתוך תחתוניה.

תסקיר שירות המבחן

5. שירות המבחן מצא כי הנאשם כבן 44 כיום, וגרוש מאמן של הקטינות מאז 2009.

לנאשם ולאמן של הקטינות ילדה משותפת, בת 10 כיום (היא הקטינה הנוספת הנזכרת בכתב האישום); הוא היה מעורב בחייה עד למעצרו; וקשים עליה הניתוק ממנו בעקבות המעצר, כמו גם חשיפת הפרשה.

לנאשם עבר פלילי ישן מהשנים 1998 ו-2001 בעבירות רכוש וסמים, בגין ריצה חצי שנת מאסר. לאחר מכן השתתף הנאשם בהליך גמילה מסמים, ולמעט מעידה חד-פעמית בגינה הורשע בשנת 2012, שומר הנאשם על ניקיון מסמים ועל אורח חיים מתפקד.

עובר למעצרו התגורר הנאשם עם אימו, ועבד באופן סדיר כמחסנאי.

6. הנאשם מודה כיום בביצוע העבירות, ואף מביע צער וחרטה, אך לוקח אחריות באופן חלקי בלבד ומתקשה להכיר בנזק שגרם לקטינות. ההסברים שנתן למעשיו משקפים עיוותי חשיבה ביחס לקטינות, ומאפיינים עבירות של גילוי עריות. באישיותו ניכרים קווי התנהגות פסיבית-אגרסיבית וקשיים ביחסי בינאישיים.

מצד שני, שירות המבחן ראה לזקוף לזכותו של הנאשם, כגורם מפחית סיכון, את העובדה שהעבירות

התרחשו לפני 7 שנים, למשך חודשים ספורים בלבד, ונפסקו מיוזמתו של הנאשם. עוד ראה שירות המבחן לחיוב את עצם לקיחת האחריות (גם אם חלקית בלבד), את השלמתו של הנאשם עם המאסר הצפוי, ואת רצונו להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין במסגרת שב"ס.

7. שירות המבחן סיכם את התסקיר בהעריכו שקיים סיכון להישנות של עבירות מין מצד הנאשם, אם כי ניתן להקטין את הסיכון ע"י טיפול ייעודי במסגרת שב"ס. המלצת שירות המבחן היא לענישה בדרך של מאסר, שתשקף את חומרת המעשים.

תסקיר נפגעות העבירה

8. בשל פרטיותן של הקטינות נפגעות העבירה, נימנע מפירוט יתר של הדברים העולים מתסקיר זה. נציין במפורש רק זאת, כי התסקיר מתאר תמונה קשה ביותר של פגיעה מינית מתמשכת ומשמעותית בשתי הקטינות, ותוצאות הרסניות של פגיעה זו בכל המישורים - תפקודי, רגשי ונפשי כאחד. ההתמודדות של כל אחת מהקטינות היא בדרכה שלה ולפי אישיותה: א' בדרך של החצנה, קושי בוויסות ההתנהגות, התפרצויות זעם, ונזק עצמי. מ' בדרך של הפנמה, קושי להיעזר, חוסר תפקוד ודכאון, ונזק עצמי. שתי הקטינות עברו ניסיונות אובדניים ואשפוזים פסיכיאטריים, שתיהן נתונות כיום בסיכון גבוה לניצול ולפגיעות מיניות חוזרות, וספק עד כמה יוכלו לאזור כוחות לשיקום ולריפוי.

9. בצד דברים אלו, ומבלי לגרוע מכוחם, ראינו לציין מספר הערות ביחס לתסקיר נפגעות העבירה:
- התסקיר נערך ללא כל מפגש ושיחה מהותית עם הקטינות עצמן (היעדר כל מפגש עם א'; ומפגש טכני בלבד עם מ' לשם קבלת הסכמה לתסקיר, ללא כל שיחה ממשית עמה) - וזאת למרות שכיום הן בנות 16-17, ומבלי שעורכת התסקיר בחנה האם מפגש ישיר כזה אפשרי במצבן או מסכן אותן.
 - המידע הגיע בעיקרו מפי האם, ומפי גורמים טיפוליים; ובלשונה של עורכת התסקיר - "רב הנסתר על הגלוי".
 - התסקיר מציין לכל אורכו, כי המעשים המיניים נעשו ע"י הנאשם לאורך שנים רבות - בניגוד לאמור בכתב האישום, כי מדובר בחודשים ספורים.
 - יש אינדיקציה בתסקיר לפגיעות מיניות נוספות בקטינות מידי אחרים - ועניין זה לא נבדק לעומק.

טיעוני הצדדים לעונש

10. **ב"כ המאשימה** עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, ועל הערך המוגן של השמירה על שלומם הנפשי והגופני של קטינים, במיוחד בתוך התא המשפחתי. עוד הפנתה אותנו לאופן בו ניצל הנאשם את מעמדו כאב וכמבוגר האחראי ביחס לקטינות, כמו גם את נסיבות היעדרותה של האם מהבית בשעות הערב לצרכי פרנסה - כדי לאפשר לו את ביצוע העבירות. כן הדגישה בפנינו ב"כ המאשימה את עוצמת הפגיעה בקטינות, את גילן הרך בעת ביצוע העבירות, את הזמן הרב בו נצרו את הפגיעה בליבן, ואת התוצאות ההרסניות שנגרמו להן כפי שעולה מתסקיר נפגעות העבירה. לדבריה, מצבן השברירי של הקטינות עמד ביסוד החלטת המאשימה להגיע להסדר טיעון.

הפרקליטה הציגה בפנינו פסיקה לעניין העונש, והציעה כי מתחמי העונש ההולם יהיו בין 6 ל-9 שנות מאסר בהתייחס לעבירות כלפי א' נושא האישום הראשון, ובין 5 ל-7 שנות מאסר בהתייחס לעבירות כלפי מ' נושא האישום השני.

בתוך מתחמי העונש ביקשה הפרקליטה כי נגזור על הנאשם עונש כולל שנוטה לרף העליון של 9 שנות מאסר, וזאת בהתחשב בשיקולים לחומרה העולים מתסקיר שירות המבחן: לקיחת האחריות החלקית בלבד, הקושי להכיר בנזקן של הקטינות, עיוותי החשיבה ביחס לקטינות, המניע של רצון לפגוע באמן, הסיכון הנשקף מהנאשם להישנות עבירות מין, ועברו הפלילי.

11. **ב"כ הנאשם** לא חלקה על חשיבות הערך המוגן - אך ביקשה להדגיש לקולא את העובדה שהמעשים נעשו ללא אלימות, במשך חודשים ספורים בלבד, לפני זמן רב, 7 שנים, וכי הנאשם חדל מהם מיוזמתו.

ב"כ הנאשם לא חלקה על מצבן הקשה של הקטינות כיום - אך ביקשה כי נקרא את תסקיר נפגעות העבירה באופן ביקורתי, ולא נשייך הכול לנאשם, וזאת מהטעמים עליהם עמדנו בסעיף 9 לעיל. יחד עם זאת, גם הסנגורית בהגנותה, לא חלקה על עצם התרומה של מעשי הנאשם למצבן של הקטינות, ולו בהתחשב באפשרות של "גולגולת דקה" והעמדתן בסיכון לפגיעות נוספות.

לעניין רמת הענישה ביקשה הסנגורית לאבחן את הפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה; והגישה לנו פסיקה מקלה יותר, שהולמת יותר, כך לגישה, את נסיבות העניין שלפנינו.

בהתאם לכך ביקשה הסנגורית להעמיד את מתחמי הענישה בין 2 ל-4 שנות מאסר באישום הראשון ובין 1 ל-3 שנות מאסר באישום השני.

בתוך כך ביקשה הסנגורית כי נגזור על הנאשם עונש כולל הנוטה לרף הנמוך, וזאת בהתחשב בשיקולים הבאים לקולא: הנאשם הודה וחסך את עדות המתלוננות, הנאשם ביטא צער וחרטה, הקושי שלו בלקיחת אחריות נבע מבושה, העבר הפלילי של הנאשם ישן מאוד ולא רלבנטי, הנאשם עבר בשעתו בהצלחה תהליך של גמילה מסמים, הוא מעוניין כעת בטיפול ייעודי לעברייני מין בתוך הכלא, וראוי לתת לו סיכוי לשיקום.

12. **הנאשם** בדברו האחרון אמר, שהוא לוקח אחריות וכי "יכול להיות" שמעשיו גרמו נזק, אך הוא ראה להוסיף ש"גם האמא הייתה אלימה כלפי הבנות".

דין והכרעה עונשית

13. מעשיו של הנאשם חמורים ונפשעים.

הנאשם היה נשוי לאמן של הקטינות, והיה להן כאב לכל דבר ועניין. הוא היה המבוגר האחראי, אבי המשפחה. הן ילדות רכות, הנושאות אליו עיניהן ושמות בו מבטחן.

אלא שהאב היה לזאב. זאב טרף.

כפי שפורט בכתב האישום - במשך מספר חודשים ובמספר פעמים, ביצע הנאשם מעשים מיניים מגונים בכל אחת מהבנות, א' כבת 9 ו-מ' כבת 10.

הנאשם ניצל את היעדרה של האם מהבית בשעות הערב (עקב צאתה לעבודה), ואת העובדה שהוא נותר להשכיב את הבנות לישון. וכך, לעת לילה, היה נכנס לחדרה של מי מהבנות, ומלטף אותה באיבר המין, בבטן ובישבן.

את א' הוא גם קרא מספר פעמים רב לחדרו, הפשיט אותה, ליטף את איבר מינה ואף ליקק אותו. פעמים הוא גם לקח את ידה ושפשף עמה את איבר מינו. אל מ' הוא ניגש פעם אחת כאשר התעוררה משנתה, הניא אותה מלקרוא לאמה, ליטף אותה, והכניס את ידו לתוך תחתוניה.

14. בהתייחסו לעבירות המין בקטינים בתוך המשפחה אמר בית המשפט העליון (מפי כב' השופט רובינשטיין) בע"פ **3648/04 פלוני נ. מ"י** (15.9.05) כהאי ליסנא:

"התופעה הקשה והעצובה של עבירות מין במשפחה באה לעתים מזומנות לפתחם של בתי המשפט, וטעונה ענישה חמורה הולמת. היא בעלת אפקט משמעותי ורב שנים על הקרבן, העלול להטיל צל לשנים רבות, לאחר שכן משפחתו, מי ששם בו את מבטחו, בגד באמון. יודע ילד רגיל, כי ה"רע" שוכן מבחוץ ואילו בבית פנימה ימצא ה"טוב", תהא אהבה, תימצא יד חמה ומגוננת, לא תהא פגיעה. התעללות מינית במשפחה ניצבת חזיתית מנגד לידיעה ותקווה זו".

15. חובה עלינו לשמור מכל משמר על שלמות גופם ונפשם של קטינים מפני עברייני מין. כך בדרך כלל, ובפרט בביתם, ובמיוחד מפני בני ביתם, וביתר שאת מפני הוריהם.

וכמידת חשיבותו של ערך מוגן זה - כך גם גודל האסון והנזק כאשר הורה, בין ביולוגי ובין שלא, עושה מעשים מיניים בילדו. אין מדובר רק בפגיעה המינית עצמה, אלא בשבר הגדול והנורא של האמון הבסיסי של הילד במי שכל מבטחו ואמונו בו.

ויוכיח המקרה שלפנינו.

16. כפי שתואר בפירוט בתסקיר נפגעות העבירה - הבנות הקטנות א' ו-מ' היו לשבר כלי. הן סובלות באופן קשה בכל התחומים: תפקודי, רגשי ונפשי. שתיהן עברו ניסיונות אובדניים ואשפוזים פסיכיאטריים. שתיהן נתונות בסיכון גבוה לפגיעות חוזרות, סיכון אשר גם התממש בפועל. וספק אם כוחותיהן יעמדו להן לשיקום ולריפוי.

אמת, "הסוד הגדול" נשמר במשך 7 שנים עד שנחשף ברגע של משבר, ואולם ההידרדרות במצבן של הקטניות החלה עוד קודם לכן, ורק שיאיה היו עובר לחשיפה ובסמוך לאחריה.

17. במאמר מוסגר נציין, כי הזהרנו את עצמנו בהסתמכות על תסקיר נפגעות העבירה, כפי שביקשה אותנו הסנגורית. אנו ערים לבעייתיות במקורות המידע, בהיעדר תקשורת מהותית וישירה עם הקטניות, ומבלי שעורכת התסקיר קבעה שמפגש ישיר כזה היה מזיק או שאינו אפשרי (וראו לעניין זה: **ע"פ 8888/07 פלוני נ. מ"י** (6.7.09) בסעיף 9 לפסה"ד).

כן אנו ערים לשוני העובדתי בין הנאמר בתסקיר לבין עובדות כתב האישום לעניין משך ביצוע העבירות - וברור שאין לנו לעניין זה אלא את שנכתב בכתב האישום. אנו מודעים גם לאינדיקציה בתסקיר עצמו בדבר פגיעות מיניות נוספות בקטניות מידי אחרים, עניין שלא נבחן לעומקו.

יחד עם זאת, ומבלי להתעלם מכל הקשיים האמורים לעיל - הרי הם משליכים בעיקר לעניין הקשר הסיבתי בין מעשי הנאשם לבין מצבן של הקטניות, ולא לעצם תמונת המצב והנזק שלהן.

וגם לעצם הקשר סיבתי - מדובר בשאלה של מידה בלבד; ולא ניתן לחלוק על כך, וגם הסנגורית הסכימה ברוב הגינותה, שלמעשי הנאשם יש תרומה מהותית למצבן הקשה של הקטניות.

די לנו בכך.

18. לעניין רמת הענישה הנוהגת בכגון דא, בחנו את הפסיקה שהציגו בפנינו הפרקליטה והסנגורית, וכן פסיקה נוספת שתרנו אחריה בעצמנו.

כמובן שניתן למצוא אסמכתאות לכאן ולכאן, ואין מקרה אחד זהה במכלול נסיבותיו ושיקוליו למקרה אחר. יש גם להביא בחשבון שהעונשים שנגזרו בפסקי הדין השונים מבטאים מכלול של שיקולים ואיזונים ביניהם, ובכלל זה שיקולים שעיקרם בשלב גזירת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם. עוד נציין, כי אישורו של עונש תוך דחיית ערעור, במיוחד על חומרתו, אינו מלמד בהכרח שזהו עונש "נכון". אפשר שהדבר נובע מכך שהעונש אינו חורג יתר על המידה באופן המצדיק התערבות; או משום שאין להחמיר,

אף שהיה מקום לכך, בהעדר ערעור על קולת העונש. וגם כאשר מתקבל ערעור מדינה על קולת העונש, יש לראות כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין ומטילה את מלוא העונש "הנכון".

19. בכפוף לכל האמור לעיל, סברנו כי קרובים ביותר לענייננו, ונכון שינחו אותנו, פסקי הדין הבאים:

ע"פ 3934/12 פלוני נ. מ"י (18.2.13), שם אושר עונש של 8 שנות מאסר בגין מעשים מגונים (דומים לעניינה של א') שאב ביצע בביתו הקטנה ב-6 אירועים בודדים במשך 3 שנים. גזה"ד ניתן לאחר שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון פתוח.

ע"פ 4846/13 פלוני נ. מ"י (18.6.14), שם אושר עונש של 5 שנות מאסר בגין מעשים מגונים (דומים לעניינה של א') שאב-חורג ביצע בביתו בת 12-13. גזה"ד ניתן לאחר שמיעת הוכחות. ביהמ"ש העליון קבע, בדחותו את הערעור, שהעונש "אינו חורג כלל וכלל", ואף הפנה לענישה חמורה יותר בנסיבות דומות.

ע"פ 4054/11 פלוני נ. מ"י (30.4.12), שם אושר עונש של 4 שנות מאסר בגין מעשים מגונים שאב-חורג ביצע בשתי בנותיו הקטנות (ואולם ללא נגיעות באיבר המין מתחת לבגדים). גזה"ד ניתן לאחר שמיעת הוכחות. ביהמ"ש העליון ציין, בדחותו את הערעור, שהעונש שנגזר כאן קרוב למינימום האפשרי.

ע"פ 8888/07 פלוני נ. מ"י (6.7.09), שנזכר לעיל, שם אושר עונש של 4 שנות מאסר בגין מעשים מגונים של אב בביתו בת ה-7, כאשר מדובר ב-3 אירועים בודדים, ורק אחד מהם מתקרב בחומרת המעשה לעניינה של א'. גזה"ד ניתן לאחר שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון פתוח. ביהמ"ש העליון ציין, בדחותו את הערעור, כי העונש "אינו חמור כלל וכלל, והוא משקלל את כל שניתן לשקול לטובת המערער".

ע"פ 890/13, 337/13 פלוני נ. מ"י (9.9.13), שם התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של אב שביצע מעשים מגונים בביתו בת 9-11 (מעשים הדומים לעניינה של מ'). ביהמ"ש העליון גזר עליו מאסר בפועל של 3.75 שנים (45 חודשים), וגם זאת תוך אמירה שאין ממצים את הדין בערעור, ושולל כן היה מקום להחמיר יותר. במקרה זה נוהלו הוכחות, והנאשם זוכה מאישום אחר.

ע"פ 6847/07 פלוני נ. מ"י (24.2.09), שם אושר עונש של 3.5 שנות מאסר בגין מעשים מגונים של אב-חורג בביתו בת 9 (מעשים הדומים חלקית לעניינה של א'). במקרה זה נוהלו הוכחות, והנאשם זוכה מעבירה חמורה יותר.

20. **לעניין מתחם העונש ההולם** סבורים אנו, כמו ב"כ שני הצדדים, שיש לראות במכלול מעשי העבירה שעשה הנאשם בכל אחת מהקטניות כאירוע אחד, אך כאירוע נפרד ממכלול המעשים שעשה בקטניה האחרת. הבחנה זו מצאה את ביטוייה במקרה זה גם בניסוחו של כתב האישום ובחלוקה לאישומים. להקבצה לאירועים ולמתחמי עונש לפי קורבנות העבירה ראו, למשל: **ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14).

בהמשך לכך סבורים אנו, כמו ב"כ שני הצדדים, שמתחם העונש המתייחס לאישום הראשון ולמעשים ב-א' צריך להיות גבוה במידה ממתחם העונש המתייחס לאישום השני ולמעשים ב-מ'. כך, על שום היות המעשים עצמם ברף חומרה גבוה יותר. אך נדגיש, שאין בכך ללמד כל הבחנה בין השתיים לענין מידת הפגיעה ומידת הנזק שסבלו בעקבות זאת.

21. לפיכך, ובהביאנו בחשבון את כל השיקולים שנמנו לעיל, ראינו לקבוע את מתחמי העונש ההולם לנאשם כדלקמן:

בגין המעשים ב-א' נושא האישום הראשון - מאסר בפועל בין 3.5 ל-7 שנים.

בגין המעשים ב-מ' נושא האישום השני - מאסר בפועל בין 2.5 ל-5 שנים.

22. **ומכאן לגזירת העונש המתאים.**

גם לענין זה מסכימים אנו עם ב"כ שני הצדדים, שעל אף שקבענו מתחמי עונש נפרדים לכל אירוע, בהתייחס לכל נפגעת עבירה בנפרד - ראוי שהעונש הקונקרטי לנאשם יהיה עונש אחד כולל.

23. **לחומרה** ראינו לשקול את חומרת המעשים והנסיבות; את המשקל המצטבר מכך שהנאשם פשע וביצע את המעשים גם ב-א' וגם ב-מ'; את גילן הרך של הבנות הקטינות (9-10) בעת ביצוע העבירות; ואת שיעור ומידת הפגיעה והנזק שהסב לכל אחת מהן, ולתא המשפחתי כולו. כמו כן, ראינו לשקול לחובת הנאשם את הסיכון העולה ממנו להישנות עבירות מין, במיוחד על רקע עיוותי החשיבה שהפגין.

לעומת זאת, לא ראינו לייחס משקל ממשי לחומרה לעברו הפלילי של הנאשם, גם משום שאינו ממין העניין, גם משום שהוא ישן ורחוק (למעט מעידה חד פעמית של שימוש עצמי בסם), וגם משום שהנאשם טרח ושיקם עצמו מהדפוסים ההתמכרותיים בגינם הורשע לפני שנים.

24. **לקולא** ראינו לשקול, בראש ובראשונה, את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות נושא כתב האישום המתוקן, את לקיחת האחריות מצידו, ואת העובדה שחסך בכך מהקטינות את הצורך להעיד בבית המשפט.

לענין זה יש חשיבות רבה ביותר בהקשר של עבירות מין, ובמיוחד בתוך המשפחה - לא רק מצד הנאשם עצמו, מבחינת ההפנמה ולקיחת האחריות, אלא בעיקר מבחינת נפגעות העבירה. יש לכך ערך תרפויטי של תיקוף המעשים. ובמקרה שלפנינו, הדבר אף מנע את החרפת הנזק הנפשי לקטינות, עקב מצבן השברירי והקושי להעיד.

לא התעלמנו מתסקיר שירות המבחן על אודות הנאשם בדבר לקיחת האחריות החלקית בלבד, הקושי בהכרה בנזק שגרם, ועיוותי החשיבה שניכרו בו. אף בדבריו בפנינו הפגין זאת הנאשם. ואף על פי כן, השורה התחתונה היא שהנאשם הודה ולקח אחריות, והקטינות לא נאלצו להעיד.

עוד ראינו לשקול לקולא את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (7 שנים), את העובדה שנמשכו חודשים ספורים בלבד, ואת העובדה שהנאשם חדל מביצוע המעשים מיוזמתו.

כן ראינו לשקול לקולא את רצונו של הנאשם להשתלב בתוכנית ייעודית לשיקום עברייני מין במסגרת מאסרו - ויש לקוות כי כך ייעשה.

25. בהביאנו בחשבון את כל השיקולים דלעיל, החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל של 5.5 שנים (כשתקופת המאסר תימנה מיום מעצרו 18.12.14).
 - ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.
 - ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת עוון לפי סעיף ה' לפרק י' לחוק העונשין.
 - ד. הנאשם ישלם לקטינות א' ו-מ' פיצויים בסך ₪90,000 לכל אחת, ובסה"כ ₪180,000, ויפקיד סכום זה בקופת בית המשפט עד יום 1.1.16.
- הפרקליטות תעביר למזכירות את פרטי אמן של הקטינות, אשר תחזיק עבון בסכומים שייגבו עד הגיען לגיל 18. על אף האמור לעיל, האם תוכל לעשות שימוש בסכומים שעד ₪15,000 לכל אחת מהקטינות לשם טיפול נפשי באותה קטינה.

שלטונות שב"ס מתבקשים לבחון את האפשרות לשילובו של הנאשם בתוכנית

ייעודית לעברייני מין במסגרת מאסרו.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן לפרסם גזר דין זה ללא ציון שם הנאשם.

ניתן והודע היום ב' חשוון תשע"ו, 15/10/2015 במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו (הובא בידי שב"ס).

רמי אמיר, שופט

ליאורה ברודי,
שופטת

השופט מנחם
פינקלשטיין, סג"נ אב"ד

הוקלד עלידיאוריתשטורם